

og gensidigt supplerende roller. Enhver fornemmelse af utilstrækkelighed i et af disse to elementer eller den opfattelse, at konventionelle styrker kunne adskilles fra de nukleare eller de strategiske fra de strategiske atomstyrker kunne føre en mulig angriber til den konklusion, at de risici, som gennemførelse af et angreb ville indebære, kunne kalkuleres og accepteres. Intet enkelt element kan således opfattes som et substitut, der kan kompensere for mangler i nogle af de andre.

25. I den overskuelige fremtid findes der ikke nogen alternativ strategi med henblik på krigsforebyggelse. Gennemførelse af denne strategi vil fortsat sikre, at alle alliancemedlemmernes sikkerhedsinteresser varetages fuldt ud. De principper, der ligger til grund for afskrækkelsesstrategien, er af varig gyldighed. Deres praktiske udtryk i form af omfang, struktur og styrkedeployering må nødvendigvis ændre sig. Ligesom tidligere vil disse elementer fortsat udvikle sig som følge af de skiftende internationale forhold, de teknologiske fremskridt og udvikling af truslens omfang – i særdeleshed i Warszawapagtens styrkestruktur og kapacitet.

26. Inden for dette overordnede rammeværk udgør de strategiske atomstyrker den ultimative garanti for de allieredes afskrækkelse. De må være i stand til at påføre en angribende stat uacceptable tab, også efter at denne måtte have gennemført et førsteslagsangreb. Deres antal, rækkevidde, overlevelsesevne og gennemtrængningsevne må nødvendigvis kunne sikre, at en mulig angriber ikke kan påregne at kunne begrænse konflikten eller opfatte sit eget territorium som et fredet område. De Forenede Staters strategiske kernevåbenstyrker udgør hjørnestenen i Alliancens afskrækkelse som helhed. Storbritanniens og Frankrigs uafhængige kernevåbenstyrker udfylder en afskrækkelsesrolle på egen hånd og bidrager derved til Alliancens samlede afskrækkelsesstrategi ved at komplicere en mulig angribers planlægning og risikovurdering.

27. Kernevåbenstyrker under det strategiske niveau udgør en væsentlig politisk og militær kobling mellem de konventionelle og de strategiske styrker og, tillige med tilstedeværelsen af canadiske og amerikanske styrker i Europa,

mellem de europæiske og de nordamerikanske medlemmer af Alliancen. De allieredes sub-strategiske kernevåbenstyrker er ikke beregnede på at kompensere for manglende konventionel balance. Niveaue for sådanne styrker i den integrerede militære struktur må ikke desto mindre tage højde for truslen – såvel den konventionelle som den nukleare – over for hvilken Alliancen ser sig stillet. Deres rolle er at sikre, at der ikke findes omstændigheder, under hvilke en mulig angriber kunne se bort fra muligheden af et nukleart gensvar som følge af militære aktioner. Nukleare styrker under det strategiske niveau udgør således et væsentligt bidrag til afskrækkelsen.

28. Den omfattende deployering af sådanne styrker i de lande, der deltager i Alliancens integrerede militære struktur, såvel som konsultationsprocedurerne på det nukleare felt blandt de berørte allierede demonstrerer solidariteten og beredvilligheden til at dele de nukleare roller og ansvar. Det bidrager dermed til at styrke afskrækkelsen.

29. De konventionelle styrker bidrager til afskrækkelsen ved at demonstrere de allieredes vilje til at forsvare sig selv og ved at minimere risikoen for, at en mulig angriber kunne se hen til en hurtig og let sejr eller begrænsede territoriale gevinster, opnået alene med konventionelle midler.

30. De må således være i stand til at reagere på passende måde og til at konfrontere angriberen omgående og så langt fremme som muligt med den fornødne modstand med henblik på at tvinge ham til at afslutte konflikten og trække sig tilbage eller imødesee en mulig indsættelse af kernevåben fra allieret side. De allierede styrker må deployeres og udrustes således, at de bliver i stand til at udfylde denne rolle til alle tider. Yderligere må de være i stand til at holde de sø- og luftværts kommunikationslinier mellem Nordamerika og Europa åbne, eftersom de allierede er afhængige af forstærkninger fra det nordamerikanske kontinent.

31. Alle medlemslande i Alliancen går stærkt ind for et omfattende, effektivt verificerbart og globalt forbud mod udvikling, produktion, oplagring og anvendelse af kemiske våben. Ke-